

[Formanden.]

en personlighed, hvis mest fremtrædende menneskelige træk var lune og mildhed. Vi vil holde hans minde i ære.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden: 1. stedfortræder for 5. medlem for 4. kreds, P. N. Petersen (Røjle), er forstander Niels Dullum, Blangstedgaard.

I skrivelse af 13. d. m. meddeler folketingets formand, at folketinget har vedtaget:

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.

Udvalget angående forslag til lov om mark- og vejfred har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 347).

Sagen sættes til forhandling.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg har den ære for det høje landsting at forelægge forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i

Paris den 20. marts 1952, hvilket forslag er vedtaget af folketinget.

Jeg vil ved denne forelæggelse indskrænke mig til en kortfattet oversigt over konventionens tilblivelse og indhold. Den udvikling, der fandt sted i 30'erne i de fascistiske lande, og som kulminerede i den store krig, gjorde det klart for de allierede, at man i fremtiden måtte stille sig i højere grad end hidtil på vagt for de menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som man gennem lange tiders kamp mente grundfæstede i den civiliserede verden. Ansvar for fremme og hævdelse af disse rettigheder, som hidtil havde påhvilet de enkelte nationer, måtte virkelig blive en international opgave. Man pålagde derfor nogle af de vigtigste organer indenfor De Forenede Nationer at arbejde for og udforme forslag til fremme af respekten for menneskerettighederne og søge disse virkeliggjort i størst muligt omfang. Den af De Forenede Nationers sociale og økonomiske råd nedsatte menneskerettighedskommissionen udarbejdede verdenserklæringen om menneskerettighederne, som blev vedtaget den 10. december 1948 af plenarforsamlingen. En konvention om forhindring af og straf for folkedrab er blevet vedtaget og undertegnet under FN's auspicer og ratificeret i en række stater, bl. a. Danmark. FN's menneskerettighedskommission arbejder med forberedelsen af to internationale konventioner om menneskerettighederne, hvoraf den ene skal omfatte de almindelige politiske frihedsrettigheder, den anden sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder. Hvornår disse vil kunne blive undertegnet, står stadig hen i det uvisse. Det er et stort og vanskeligt arbejde at forene modstående synspunkter og traditioner, og derfor vil denne kommission sikkert have en forholdsvis lang tid foran sig, inden arbejdet kan afsluttes.

Den verdenserklæring, man har vedtaget, og som jeg lige omtalte, har en stor moralsk værdi og har derfor en autoritet uden sidestykke i historien. Men den er jo kun en erklæring, den har ikke juridisk bindende virkning. Den konvention med tillægspro-